

Bu akşam Boğaziçi üniversitesinden gönüllümüz sevgili Sıdka'nın izlenimini yolluyoruz... Sıdka da, diğer gönüllülerimiz de ilkyar'i anlatmaya çabalarken, bizler de bu güzel gönüllülerimizi anlatmaya çabalıyoruz... Resimlerdeki gönüllülerimizin yüzüne bakın 1. resimdeki Şahan'dan başlayıp, bunun nasıl bir sevgi nasıl bir disiplin olduğunu anlatmak kolay değil... İnsanın içi titriyor bu güzellikleri gördüğünde...

Çocukların güzelliği, masumiyetleri parmak ısırtacak kadar hoş, bu Kağızman'in güzel çocuklarına bakın... Her tavırlarında imrenilecek yönlerini sergiliyorlar....

Bir sürü işin içerisine yığılmış, ve enerjisini yitirmiş bir ruh halindeyken birdenbire 3 gün kamyon yolculuğu yapmış sevgili Şahan geliyor, güler yüzüyle; bu enerjiyi görünce, siz de tekrar tekrar hep beraber yapılanların yansımasına şahit olup kendinizi toparlıyorsunuz... Bu hafta sonu İLKİYAR 8 günlük bir projeye çıkıyor Harran, Suruç, Nizip, Oğuzeli, Türkoğlu, Kozan, İmamoglu'ndaki güzel çocuklara sarılacak, sizlerin sevgisini iletcek...

Tüm destekçilerimize teşekkür ediyor, saygılarımızı sunuyoruz...

ILKIYAR

--

Orda bir YİBO var...

<http://www.ilkyar.org.tr>

Ç i k o l a t a K a d a r S e v m e k

Nasıl anlatmalı diyordum İLK YARI, nereden başlamalı nasıl bitirmeli... Sonra birden dönüyorum anılara; gitmeden önce çocuklara çok şey öğretip kazandıracağıma o kadar inanmışken, aslında benim çok daha fazla şey öğrendiğimi anladığım andaki şaşkınlığıma; "Ben matematiği çok seviyorum, kendimi üniversitede hayal edebiliyorum ama annem beni okutmayacak" diyen Behice'nin anlattıkları karşısındaki çaresizliğime; onun bu küçük yaşında düşündüklerinin kendinden çok büyük olduğu gerçeği karşısındaki üzüntüme; çocuklara ancak yapmacık olmaktan uzak içten bir sevgiyle yaklaşırsam gerçek iletişimi kurabileceğimi anladığımdaki duygularıma; çocuklara çok kitap okuyun derken kendimin ne kadar az kitap okuduğumu fark ettiğimdeki yaşadığım çelişkiye ve nasıl oluyor da birbirini hiç tanımayarak bir otobüse binen bu kadar insanın sadece saatler içinde mükemmel derecede uyumlu bir ekip olabildiğini gördüğüm andaki hayretime...

Sonra bütün bu soruların cevapları bir bir yerine oturuyor ve diyorum ki İLK YAR'da tıpkı hayatta olduğu gibi öğrenme ve öğretmenin sonu yok çünkü ben

değişmesem bile her gittiğim okullardaki çocuklar değişiyor, iklimler değişiyor ve zaman değişiyor. Behice'nin çaresizliği ise Türkiye'deki sayısız örnekten bir tanesi. İLKYAR belki hepsine çare olamıyor ancak çabayı ve gayreti çocuklara olduğu kadar öğretmenlere de aşıyor, okuyacak bir kitabı bile olmadığı için kitap okuması gerektiğinin farkında olmayan, hiç üniversitede okuyan birini görmediği için üniversiteyi ulaşılmaz zanneden ve yaşadığı yerden başka bir yer görmemiş çocuklara dünyanın sınırının orası olmadığını gösteriyor. Birbirini hiç tanımayarak bir otobüse binen insanlar ise saatler içinde uyumlu bir ekip olabiliyor çünkü o sıradan bir otobüs değil o bir bilim otobüsü ve ona binen insanlar yapmacık duygularını, siyasal ideolojilerini ve günlük hayatın dertlerini bir kenara atıp yalnızca çocuklar için gülüyor, düşünüyor ve konuşuyorlar.

Bir otobüs dolusu ve o otobüste olamasa bile tüm yüreğiyle çocuklar için o otobüste olan sayısız insanın enerjileri, okula yaklaşıldığında "proje başladı arkadaşlar" sözüyle birlikte açılan gözleri, titreyen bedenleri ve sanki yerinden fırlayacakmış gibi atan kalpleri birleşince tüm ekip bir yürek olup iniyorlar otobüsten. Hepsinin aklında bir çocuk, hepsini aklında umut...

Her çocuk farklı bir diyar ve sizi alıp o diyarlara götürüyor hiç bilmediğiniz, hayal bile edemediğiniz, bazen hayal etmek bile istemediğiniz; bazen acı, bazen tatlı, bazen muzip, bazen çekingen, bazen yaramaz, bazen çok akıllı, bazen ise umut dolu diyarlara... Her çocuk başka bir dünya ve o dünyaya girebilmek gerçekten isterseniz hiç de zor değil. Çünkü onların dünyasında görünmeyen duvarlar, sınırlar ve önyargılar yok. Çünkü onlar sizi gerçekten

severse çikolata kadar seviyor.

Sıdika Işık

Boğaziçi üniversitesi
İngilizce öğretmenliği
2.sınıf

Çocuklarımız herşeyimiz

www.ilkyar.org.tr

ilkyar@ilkyar.org.tr

